

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/08-09

Kapula

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/08-09

Kanslia tiedottaa.....	3
Rehtorin palsta.....	3
Oppilaita jatko-opintoihin.....	4
Pikkupianistien valmennusryhmä.....	5
Näppärikurssi marraskuussa virkistää.....	5
Lumikuningatar-projekti etenee Käpylän peruskoulussa.....	6
Putket ja laatat soivat musiikin perusteissa - Maija Helve opettaa.....	7
Päästöt kuriin.....	9
Muskarissa oppii - Janina Lehto.....	10
Opettajan kuva - Hanna Kinnunen ja neljä huilua	11
Pianistin uralle - Emma Teronen.....	14
Tapahtumakalenteri.....	16

Yhteystiedot

Käpylän musiikkiopisto

Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki

p. 7206610 kanslia

www.kmo.fi

kmo@kmo.fi

KAPULAn toimitus: pirjo.pesola@kmo.fi

Kannen kuva: Keskittymistä musiikin perusteiden
1-tason ryhmässä maanantaina 30.9.08.

Kanslia tiedottaa

Kanslia on avoinna koulupäivisin ma-ke klo 10-15. Talouspäällikkö Sirpa Sarnasto on tavattavissa yleensä ma-ke toimistoaikaan. Kansliassa ja osin opiston vahtimestarina työskentelee syyskauden ajan Teemu Koskinen.

Kaupungin avustuksen noustua lukukausimaksut ovat hieman alentuneet. Voimassa olevat lukukausimaksut näkyvät opiston kotisivuilla (ks. Info- Maksut).

Opiston vakinainen säestäjä Irmeli Ilomäki on vuorotteluvapaalla syksyn ajan, ja hänen tehtäviään hoitavat Karla Suvanto ja Heini Lehto.

Opiston syysloma on kolmen päivän mittainen: ke-pe 15.-17.10.08 ellei oma opettaja ole muuta ilmoittanut. Tällöin ei ole esim. musiikin perusteiden tunteja.

Tiukula-kuoro pitää välivuoden. Lapsi- ja nuorisokuoron kokoamista ensi lukuvuodeksi harkitaan jälleen keväällä.

Syyskauden toinen KAPULA ilmestyy joulukuun alussa. Numerossa mm. pianovalmennusryhmän kokemuksia, Juho Valtosen kilpailutunnelmia Nizzasta ja tietoa opiston toiminnasta tulevana keväänä.

Rehtorin palsta

Opiston 52. lukuvuosi on käynnistynyt ponnekkaasti. Isoja projekteja on tulossa. Mainittakoon tässä muutamia.

Suzukiopetus on lähes 30 vuoden ajan ollut eräs tärkeä lippulaivamme. 19.10.2008 tulee kuluneeksi 110 vuotta tohtori Schinichi Suzukin syntymästä. Suomen suzukiyhdistyksen järjestämässä juhlakonsertissa on opistollamme aivan ratkaiseva rooli. Juhlakonsertti on Suzukin syntymäpäivänä 19.10.08 Kulttuuritalolla klo 15. Konsertissa esiintyy n. 400 soittajaa ympäri Suomea.

Mauno Järvelä saapuu Kaustisilta opettajineen 21.- 23.11 pitämään "näppäriiviikonloppua". Käpylän peruskoululla järjestettävälle viikonloppukurssille odotetaan noin sataa lasta ja nuorta.

Lumikuningatar-produktio tehdään yhteistyössä Käpylän peruskoulun ala-asteen kanssa. Koulu on produktiossa hyvin voimakkaasti ja kokonaisvaltaisesti mukana.

Opistomme pianonsoiton opettaja Lisa Pälikkö ohjaa esityksen ja säveltäjä Markus Fagerudd on valjastettu luomaan musiikin yhdessä oppilaittemme kanssa. Varsinaiset esitykset ovat kevään puolella.

Keväällä mainitsin alustavasti opiston ympäristöohjelmasta. Siitä lisää Kapulan muilla sivuilla (ks. s.9).

Opistomme talous on tällä hetkellä kohtuullisen hyvässä jamassa kiitos Helsingin kaupunginavustuksen ja valtionavustuksen nousun. Toivottavasti suhdanteet jatkuvat positiivisissa merkeissä, jotta voimme taata perheille kohtuulliset maksut myös jatkossa. Jo nyt maksujen alennukset ovat olleet huomattavat.

Mutta mitä emme välttämättä saa rahalla? Rakkautta, aitoa välittämistä.

En voi tässä kirjoituksessa sivuuttaa Kauhajoen ikäviä tapahtumia. Mikä on vialla, että niin turvallisena pidetyssä maassamme voi tapahtua tällaisia kauheuksia? Ja vielä toisen kerran saman vuoden aikana. Miksi poliittiset päättäjät pakenevat vastuuta? Miksi nuoret voivat huonosti? Miten internet vaikuttaa nuoren mielenmaisemaan? Näitä kysymyksiä on aivan pakko pohtia, meidän kaikkien. Meidän on puututtava, jos huomaamme jotain, meidän on välitettävä lähimmäisistämme!!

Musiikkiopisto on kuin lintukoto verrattuna koulumaailmaan, mutta se on tärkeä lintukoto. Perinteinen opettaja-oppilassuhde, joka on musiikkiopiston kulmakivi, on kullanarvoinen.

Musiikkiopiston erääksi tärkeimmistä tehtävistä alkaa

nykypäivänä entistä enemmän muodostua se, että nuori voi tulla *oikeasti* välittävän opettajan hellään huomaan vähintään kerran viikossa.

Hoitakaamme tämä tehtävä jatkossakin esimerkillisesti!!

Hyvää syksyn jatkoa kaikille !
Raimo Päiväläinen

Oppilaita jatko-opintoihin

Käpylän musiikkiopiston oppilaita on edennyt jatko-opintoihin mukavasti.

Viime kevään koitoksissa Sibelius-Akatemiaan valittiin yhdeksän uutta pianistia solistiseen koulutusohjelmaan. Heidän joukossaan on Emma Teronen. Emman haastattelu on toisaalla lehdessä (ks. s.14). Beata Antikainen hyväksyttiin Sibelius-Akatemian nuoriso-osaston opiskelijaksi, soittimenaan sello. Juuso Saarinen hyväksyttiin musiikin perusteiden opiskelijaksi Sibelius-Akatemiaan.

Otto Falk ja Emma Sihvola hyväksyttiin Ruoholahden musiikkitaloon Stadiaan ja Konservatorioon; Otto pianoon ja Emma alttoviuluun.

Onnittelut kaikille, olette päässeet jo pitkälle elämyksellisen harrastuksen parissa!

Pikkupianistien valmennusryhmä

Musiikkiopisto on perustanut ryhmän kosketinsoittimien alkeita opiskeleville oppilaille. Alkeisoppilaan opetukseen kuuluu yksityistunti omassa soittimessa sekä ryhmätunti kerran viikossa.

Ryhmätunti pidetään torstaisin klo 15.15. - 16.30. Ryhmää ohjaa musiikkileikkikoulun opettaja Marja Auer.

Ryhmätunnin opetukseen kuuluu musiikin perusteita leikinomaisesti, sekä keskittymisen ja kuuntelun harjoittelemista. Ryhmätunnilla tehdään myös tutuiksi soittotunnilla harjoiteltavia kappaleita laulaen, rytmittäen, leikkien ja liikkuen.

Lisätietoja saa esim. Marja Auerilta (marja.auer@kmo.fi) tai pianonsoiton opettaja Anu Ekholmilta (anu.ekholm@kmo.fi).

Kurkistus ryhmän toimintaan näkynee seuraavassa KAPULAssa.

* * * * *

Schinichi Suzukin 110-vuotisjuhla- konsertti Kulttuuritalolla 19.10.08 klo 15.00.

Liput 10e ja 5 e, tervetuloa!

Näppärikurssi marraskuussa virkistää

Mauno Järvelä saapuu Kaustisilta opettajineen 21.- 23.11 pitämään "näppäri viikonloppua". Käpylän peruskoululla järjestettävälle viikonloppukurssille odotetaan noin sataa lasta ja nuorta.

Näppärikurssi on Mauno Järvelän Sisuki-menetelmään perustuva kurssimuotoinen opetusmenetelmä. Sisuki-menetelmä taas tarkoittaa sovellettua suzuki-menetelmää.

Järvelä on tehnyt omia sovituksia, omaa soittomateriaalia eri tasoille soittajille. Tällöin yhteissoitto on mahdollista heti alusta - stemma valitaan taitojen mukaan.

Soolosoittajat soittavat taitojensa mukaisia stemmoja, ja pianistit tämmäivät vapaan säestyksen periaatteella. Soittajien joukko voi olla hyvinkin suuri, mutta mukana on apuohjaajia, ja homma toimii. Olen kuullut, sovitukset ovat kivoja!

Tilaisuutta voi mainostaa myös ulkopuolisille. Osallistua voi lähes minkä tahansa soittimen kanssa. Osallistumismaksu on vain 10 €, ilmoittautua voi opiston kansliaan.

Opisto sai Opetushallitukselta erillisen avustuksen näppärikurssin järjestämiseen.

Tervetuloa kuuntelemaan loppukonserttia sunnuntaina, 23.11.08 klo 14.00 Käpylän peruskoululla, (sali osoitteessa Untamontie 2).

Lumikuningatar- projekti etenee Käpylän peruskoulussa

Käpylän peruskoulussa ja sen ympärillä ollaan jo aktiivisia.

Viidennen luokan ilmaisutaidon valinnaiskurssin oppilaat aloittavat syysloman jälkeen Lumikuningatar-näytelmän työstämisen opettaja Satu Leskelän kanssa. Tekstinä käytetään osin Maila Talvion suomentamaa versiota sadusta, osin nuorten itsensä miettimiä repliikkejä. Lisa Pälikkö menee toimintaan mukaan opettajan pariksi joulukuussa.

“Projektiin on tulossa mukaan myös EHA-luokkalaisia, kakkosluokkalaisia ja ehkä myös 10-luokkalaisia pienin roolein”, kertoo Lisa Pälikkö, joka on tavannut Käpylän peruskoulun opettajia, Ville Teittistä, Liisa Tiensuu-Hirvosta ja Satu Leskelää tämän vuoden suurprojektin tiimoilta.

Lisa myös kouluttaa itseään kolmen viikonlopun koulutuspaketilla, joka on tarkoitettu näyttelijöille ja ohjaajille. Kurssit järjestää IADE (www.iade.fi), Suomen taideyliopistojen koulutus- ja kehittämisinstituutti. Lisan tekemää käsikirjoituksen runkoa muokataan niinikään yhdessä Satu Leskelän kanssa.

Lumikuningattaren tarina inspiroi myös piirustuksiin. Käpylän peruskoulun alkuopetusluokat (mukaan lukien Kumpulan sivukoulu) ja niiden kummipäiväkotien eskariryhmät toteuttavat yhteisvoimin Lumikuningattaresta taidenäyttelyn, joka on nähtävissä kevättalvella koululla ja kirjastossa. Mukaan saadaan tällä tavoin kaikki alueen esikoululaisia sisältävät päiväkodit: Alku, Sohvila, Käpylinna, Koivikko, Marjala,

Niittyvilla, Kesäheinä ja Isoniitty, tiedottaa koulun puolelta projektiyhteyshenkilö, luokanopettaja Paula Sippola.

Teknisen työn tunneilla rakennetaan osa lavasteista, ja puvustuksessa auttaa käsityöopettaja oppilaineen.

”Tavoitteena on, että mahdollisimman paljon koulun tahoja saadaan aktivoitua mukaan”, kertoo Lisa.

Musiikkiopisto tuottaa musiikin Markus Fagerudd aloittaa Lumikuningattaren musiikkityöpajat lokakuussa, 24.10. Oppilaille on erityislaatuinen mahdollisuus osallistua sävellystyöhön oikean säveltäjän johdolla. Prosessista lisää seuraavassa KAPULAssa, kun paja on lämmennyt.

Lumikuningatar on alun perin H.C. Andersenin tarina. Kaukana pohjoisessa asuva Lumikuningatar pystyy henkäyksellään jäädyttämään ja muuttamaan tunteettomaksi kenet tahtoo. Tarina kertoo Kertun jännittävästä matkasta pelastamaan Kaita, jonka Lumikuningatar on ryöstänyt, ja pimeyden taian voittamisesta.

Lumikuningattaresta on tehty myös elokuva (ohjaus Päivi Harzell). Musiikin elokuvaan sävelsi Jukka Linkola. Lumikuningattaresta on olemassa myös venäläinen animaatioelokuva.

Lumikuningatar (*Coelogyne cristata*) on helokämmeköiden sukuun kuuluva kämmekkä, jota kasvaa luonnonvaraisena Himalajan eteläosissa. (Wikipedia)

Putket ja laatat soivat musiikin perusteissa - Maija Helve opettaa

Opetushallitus myönsi Käpylän musiikkiopistolle avustuksen kokeiluprojektiin musiikin perusteiden opetuksessa. Projektia vetämään saatiin Maija Helve, espoolainen - nykyään helsinkiläinen - lähes valmis musiikin maisteri. Hän opettaa musiikin perusteiden 1-tason neljää, tänä syksynä aloittanutta ryhmää.

Miten ryhmät ovat toimineet, Maija? "Pääasiassa tosi kivoja ryhmiä. Haastavinta on, että ryhmäläisten ikä vaihtelee aika paljon." Maija suosittelee musiikin perusteiden opiskelun aloittamista 9-10 vuoden iässä. Eroja on myös soitinryhmittäin. "Eri soittimien oppilaat ovat etenkin alussa aika eri vaiheissa musiikin perusteiden oppimisessa. Esimerkiksi jousisoittajat tuntuvat tukeutuvan alussa paljon sormituksiin, pianistit taas suoraan nuotteihin", kertoo Maija. "Jotkut taas ovat musiikkiluokilla koulussa oppineet jo tosi paljon".

"Sekä omia soittimia että laatta- ja rytmisoittimia tullaan ryhmissä käyttämään usein. Laattasoittimien visuaalisuus tukee etenkin soolosoittinten soittajien intervallien, asteikon ja harmonian hahmotusta", sanoo Maija. Harmonian hahmottaminen ja basson kuuleminen on tunnetusti usein vaikeampaa muille kuin pianon, kitaran tai harmonikan soittajille.

Tulossa olevia soittimia (ksylofonit, kellopelit, kromaattinen "putkisarja") odotellessa Maija on kehitellyt kaikenlaisia virityksiä. "Paljon saa tehtyä ilman soittimiakin. Alussa olemme tehneet tutustumis- ja

Maija Helve djemben tahdissa.

nimileikkejä, harjoittaneet perussykettä ja rytmejä kehorytmeillä, tehneet omia rytmitehtäviä pareittain ym."

- Esimerkki: erikokoiset Tiimarin muovimukit toimivat kuulemma mainiosti rytmien symboleina. "Oppilaat keksivät itse lisää rytmien symboleita: Kaksi isoa mukia – taa-a, kaksi pikkumukia päällekkäin – tiri jne.", kuvailee Maija. Kuulostaa metkalta. "Ideoita olen kerännyt mm. Rytmikylpy-kirjasta." (kirj. Elina Kivelä-Taskinen ja Harri Setälä) "Säveltäpailu on edelleen musiikin perusteiden opiskelussa tärkeimmässä osassa, ja tunneilla lauletaan aina paljon, vaikka soittimia käytetäänkin."

Improvisointia on monesti helpompi tehdä muulla kuin omalla soittimella, johon ehkä liittyy liikaa kontrollia ja alitajuisia rajoituksia. "Oman soittimen

kanssa jää joskus 'jumiin', mutta uutta soitinta ei tarvitse ottaa niin vakavasti. Silloin on helpompi vapautua improvisoimaan", arvelee Maija.

Laattasoittimilla (esimerkiksi ksylofonilla) improvisoitaessa turhat sävelet / laatat voi kätevästi myös poistaa soittajan ulottuvilta, jolloin jäljelle jää – suuri vapaus.

"Soitetaanko tänään putkia", kysytään kuulemma toiveikkaasti usein tunnin aluksi. Jo nyt on nimittäin käytössä putkisoittinten diatoninen sarja (duuriasteikko). Kolmen sävelen itse tehtyjä melodioita on tunneilla jo säestetty putkilla.

Asiasta kiinnostuneet voivat googlata sanan "boomwhackers" netistä, sieltä saa käsityksen putkien olemuksesta ja toiminnasta.

Maija opettaa myös joitakin piano-oppilaita Käpylässä, sekä kuutta musiikin perusteiden 1-tason ryhmää Espoon Juvenaliassa. Maijalla onkin tänä vuonna käsissään hyvä kokoelma havaintoaineistoa graduun, joka tulee käsittelemään musiikin perusteiden opetuksen käytännöllistämistä ja elävöittämistä.

Maijan tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu musiikin opetus jossain muodossa. "Jos vain työn saa rakennettua mieleiseksi ja jaksaa keksiä (ja opiskella) uutta." Pianistin taitoja Maija pitää yllä mm. säestämällä (klassisen musiikin) laulajia. Tanssilajeista etenkin lattarit ovat tätä nykyä Maijan harrastuksena.

Haastattelun lopuksi törmäämme mielenkiintoiseen ongelmaan. Miksi matalien, pianolla soitettujen intervallien kuuleminen ja hahmottaminen on vaikeampaa kuin korkeammalta pianolla soitettujen? Johtuuko se fysiikan laeista, pianon viritysjärjestelmästä vai mistä?

Soittimet olivat ensimmäistä kertaa ryhmän käytössä, hyvin sujui!

Boomwhackers-putkia; diatoniset rivissä, juuri saapuneet kromaattiset lisäputket vielä pussissa.

Päästöt kuriin

Kuten kevään kirjoituksessani totesin, vuodelle 2008 on kannatusyhdistyksen toimintasuunnitelmaan kirjattu ympäristöohjelma. Silloin puhuin green office -järjestelmästä, mutta todettakoon tässä vaiheessa, että olemme kehittämässä hallituksen aktiivisten jäsenten toimesta ympäristöohjelmaa omista lähtökohdista ilman ulkoa päin ohjattua "leimaa".

Hallitus on nimennyt työryhmän ohjelmaa suunnittelemaan. Ensi askeleet tullaan ottamaan muovin ja biojätteen kierrätyksessä. Opiston takapihalle ilmestyy oranssi lukollinen energijaepönttö. Opiston oppilaat perheineen voivat tuoda muovijätteensä opistolle. Jätettä ei voi itse pudottaa pönttöön. Jätteet voi tuoda opistorakennuksen sisälle, josta löytyy pienempi oranssipönttö. Pidän itse, ja tiedän että moni muukin pitää, muovia suurimpana "kierrätysriesana". Sen vuoksi musiikkiopisto haluaa tarjota perheille tämän kierrätysmahdollisuuden. Toivon, että se otetaan vakavasti. On hyvin nopeasti havaittavissa, kuinka paljon kaatopaikalle kuljetettava roska vähenee, kun siitä jää muovi pois. Seuratkaapa tilannetta!

Vastaanottotiskiltä tulee myös löytymään jonkin värinen (oranssi tai ehkä vihreä) säästöpossu, johon voi silloin tällöin pudottaa kolikkonsa. Rahat käytetään opiston ympäristöohjelman hyväksi.

Opiston aulatilaa tullaan myös sijoittamaan astiat erilaisia kierrätysmateriaaleja varten. Kaikkien on oltava ehdottoman tarkkoja pudottaessaan jätteensä astiaan!

Koko kierrätysajatus menettää merkityksensä, jos muovit ja metallit ym. sotketaan keskenään.

Ympäristöohjelmaan tulee luonnollisesti kuulumaan sen lopullisessa vaiheessa kaiken ympäristökulutuksen seuranta (sähkö, kaukolämpö, paperi ym).

Tulemme tiedottamaan perheitä ohjelman edistyessä, jotta kaikille olisi mahdollisimman helppo toimia tavoitteiden mukaisesti. Pyydän perheitä seuraamaan opasteita ja kylttejä opiston aulassa ja muissa kerroksissa.

Toivon ja uskon, että opiston vaikutuspiirissä olevat perheet ottavat opiston ympäristöohjelman omakseen. Varmasti useilla on oma kierrätys- ym ohjelma jo henkilökohtaisesti olemassa. Tämä tuo siihen toivottavasti tervetulleen lisän.

Todettakoon lopuksi, että opisto ottaa ympäristöasioissa valitettavasti ensi askeliaan. Askelet olisi pitänyt aloittaa jo kymmenen vuotta sitten. Koska tilanne on uusi, niin siihen sisältyy varmasti vielä paljon puutteita, jotka ensisijaisesti koskevat tiedotusta. Sen vuoksi pyydän perheitä olemaan aktiivisia ja kyselemään opettajilta ja muulta henkilökunnalta, missä mennään. Jos yksi ei tiedä, niin hän osaa varmasti kertoa, keneltä kannattaa kysyä. Viime kädessä voi kääntyä rehtorin puoleen. Toki voi toimia myös toisin päin: ei kysyä vaan ehdottaa rehtorille hyväksi katsomaansa ympäristötekoa!

Osallistu sinäkin ympäristötalkoisiin ja kehoita myös kaikkia ystäviäsi siihen!!

Raimo Päiväläinen

Muskarissa oppii - Janina Lehto

Paljasjalkainen käpyläläinen Marjatan-tieltä tuntee selvästi vetoa juurilleen. "Kävin Käpylän musiikkiopiston kaikkineen päivineen" eli muskarista huilun I-tasolle ja vähän ylikin. Lahden ammattikorkeakoulussa Janina päteväytyi sekä varhaisiän musiikkikasvattajaksi että huilunsoiton opettajaksi. "Minä olin onnekas, sain pitää huilun pääsoittimena koko opiskeluajan. Sen jälkeen soitinopetuksen tunteja vähennettiin koulutuksessa. Nykyään ei voi välttämättä jatkaa omaa soitintaan, ja laulu on tullut pakollisesti aineeksi muskarikoulutuksessa", kertoo viralliselta titteliltään 'musiikkipedagogi AMK' Janina.

Oliko koulutus antoisa, saiko sieltä valmiudet työelämään?
"Koulutus painottui kyllä hyvin

Janina Lehto: musiikkileikkikoulun sekä huilunsoiton opettaja.

käytäntöön, sisälsi paljon harjoitustunteja ja tuntien observointia. Tietysti mukana oli myös pedagogiikkaa teoriassa. Minulla oli huilu pääaineena ja piano sivuaineena. Säestyspuolta olisi voinut olla vielä enemmän, hallittavia soittimia on kuitenkin aika monta: kantele, kitara, nokkahuilu, piano." – Musiikkileikkikoulun opettajan oletetaan osaavan säestää lapsiryhmää sujuvasti näillä kaikilla.

"Opetusta oli ehkä 30 tai 15 minuuttia viikossa, joten täytyy sitten omatoimisesti vahvistaa soitinosaamista työelämässä. Tuntimääriä karsittiin vielä puoleen minun opiskeluaikani jälkeen", harmittelee Janina.

Janina opettaa Käpylän musiikkiopistossa tiistaisin, Pohjolankadun tiloissa kolmea ryhmää: 3-vuotiaita, 4-vuotiaita sekä kanteleryhmää. Sen lisäksi hän – nuorille opettajille tyypillisesti – sukkuloi Tampereelle kerran viikossa opettamaan huilunsoittoa Tampereen suzuki-koulussa sekä Steiner-koulussa. Muskaria hän opettaa lisäksi kaksi muuta päivää Musiikkikoulu Orbinskissa.

Janina pitää eniten musiikki- valmennusryhmien vetämisestä. "Niissä on ehkä monimuotoisemmat tavoitteet. Noin 7-vuotiaiden kanssa voi katsoa monen näköistä soitinta, tehdä alkeisjuttuja ja kokeilla erilaisia musiikkityylejä eli työn sisältöä voi räätälöidä.

Seuraavaksi mieluisinta on huilunsoiton opetus. On kiva työskennellä kaikenikäisten lasten kanssa. Minulla on muutama varttuneempikin huiluoppilas, on mukavaa työskennellä myös aikuisten ihmisten kanssa."

Kerro kolme hyvää syytä, miksi lapsen pitäisi päästä muskariin!
"Siellä oppii

- 1) sosiaaliset ryhmässä työskentelyn taidot
- 2) musiikillisia perustaitoja kuten kuuntelu, laulu, oman kehon tunteminen ja liike, rytmiikkaa
- 3) itseilmaisua, omien tunnetilojen tiedostamista ja purkamista musiikin kautta."

Janina purkaa omia tunnetilojaan keikoilla. Kuukumina-yhtyeen levy on tekeillä, tulossa on traditionaalista kuubalaista son-musiikkia, "Buena Vista Social Club -tyyppistä", kuvailee Janina, joka sekä laulaa että soittaa huilua yhtyeessä. Samanlainen toimenkuva hänellä on Son sabro son-, Salsa caliente- ja Aleksander i sus son-yhtyeissä.

"Suomen kuubalaisen musiikin piirit ovat pienet, uusia yhtyeitä muodostuu kokoonpanojen vaihtuessa. Yhtyeet ovat aika isoja (7-11 henkeä), sillä mukana on yleensä myös puhaltajien sektio.

"Lattarimusiikin suuri buumi taitaa olla hieman takana Suomessa, mutta tanssiopistoista löytyy hyvin yleisöä pienen muusikkopiirin keikoille."

"Opetuksen ja keikkailun ohella harrastan flamencotanssia ja joogaa. Lisäksi käyn uimassa ja viikonloppuisin maastoratsastamassa tuttavani hevosilla Ilolassa, Porvoossa. Hevosien selästä olen samalla bongannut hyvät kanttarelli- ja suppilovahveroalueet sieltäpäin. Lisäksi opiskelen edelleenkin Käpylän musiikkiopistossa, käyn nimittäin huilunsoiton Suzukiopettajakoulutuksessa Marja-Leena Mäkilän johdolla!"

Mikä on ollut muskarilasten suosikkilaulu? "Niitä on niin monta..."

Suosikkilauluihin kuuluvat esim. Laivalaulu ja Soittorasias.
Paukkumaissin musiikki on ollut suosittua."

Vanhemmille, jotka kaipaavat vinkkejä ja virikkeitä lasten kanssa musisoimiseen, Janina mainitsee Vauvan vaaka -kirjan (Soili Perkiö - Hannele Huovi) ja Olin laulukirjan (Ritva Ollaranta, Markku Kaikkonen, Maija Simojoki, Satu Sopenen).
"Myös nukketeatteri Sampon levyt ja laulukirjat ovat olleet tosi hyvälaatuisia", kiittelee Janina.

Opettajan kuva - Hanna Kinnunen ja neljä huilua

"Soitin bassohuilua RSO:ssa aika paljon ollessani siellä (Radion sinfonia-orkesterissa) yhteensä noin kolme vuotta sijaisena. Aluksi minulla oli käytössäni RSO:n bassohuilu, mutta nyt omistan kaikki neljä eri huilua: piccolo, huilu, alttohuilu ja bassohuilu - Kulttuurirahaston ansiosta", kertoo Hanna.

"RSO:ssa oli tosi kivaa, hyvä soittaa, asiat toimivat." RSO kuten muutkin isot orkesterit ovat varsin kiinteitä kokoonpanoja: "15-20 vuotta menee, ennen kuin huilistin paikkoja vapautuu, jos kaikki pysyvät toimeensa eläkkeelle asti", arvelee Hanna vakituisen työn mahdollisuuksista RSO:ssa.

"Orkesterin toimet täytetään yleensä nuorilla soittajilla. Monissa ulkomaisissa orkestereissa yli 35-vuotiaita ei edes kutsuta koesoittoon." Herää kysymys, onko se mielekästä. Ikärasimilta se ainakin tuntuu.

Taiteellinen jatkotutkinto tekeillä Huilujen määrystä voi jo arvata, että ääni ja sen soinnilliset erot kiinnostavat Hannaa. Hän tekee parhaillaan taiteellista tohtorintutkintoa Sibelius-Akatemiassa, ja aihe liittyy japanilaiseen äänen filosofiaan sekä Toru Takemitsun ja Kaija Saariahon musiikkiin. Tutkinto edellyttää viittä konserttia, kirjallista työtä ja seminaareihin osallistumista.

"Soitan jatkotutkinnossa ainoastaan uutta (1970-luvun ja sitä uudempaa) musiikkia. Monessa kappaleessa käytetään huilun uusia soittotekniikoita, mukana on myös elektroniikkaa." Valinnainen osa opintoja ovat konsertit, joissa jatko-opiskelijat soittavat ja luennoivat samassa tilaisuudessa peräkkäin tai vuorotellen. Hannan luentokonsertti Toru Takemitsun musiikista sopi hyvin Ateneumin Japani-päivään lauantaina, 4.10. "Se sisälsi noin 40 minuuttia soittoa ja 30 minuuttia puhetta limittäin, sikin sokin", kuvailee Hanna.

Alttohuilu ja Hanna Kinnunen.

Hanna on saanut kolmivuotisen assistentin paikan Sibelius-Akatemiasta, minkä ansiosta hän saa palkkaa jatko-opiskelusta. "Nyt on menossa toinen vuosi assistenttina Akatemialla. Päättyö on omat opinnot, mutta lisäksi toimeen kuuluu myös hallinnollisia velvollisuuksia."

Hanna kävi opiskelemassa Pariisissa parin vuoden verran. "Toinen vuosi Ranskassa meni harmoniaopintoihin", paljastaa Hanna. "Siellä keskityttiin paljon korvan kehittämiseen ja kuunteluun."

Hanna kertoo esimerkin harmoniaopin tunnista, jolloin Lullyn melodia piti soinnuttaa ensin ilman mitään sääntöjä. Vähitellen opettaja esitteli äänen sijoittelun (äänenkuljetuksen) eroja ja opiskelijat keskittyivät kuuntelemaan erojen vaikutusta kokonaisuuteen ja tietyn tyylin muodostumiseen.

"Opettelin ranskan kielen pääasiassa korvan kautta. Ranskalainen koulukunta huilussa on hyvin erilainen kuin Suomessa." Kieli selitti myös huilunsoiton koulukuntaeroja. Ranskan kielen ääntämys muodostuu hyvin 'edessä', suomi paljon taempana suussa. Kuultuaan Hannan puhuvan suomea ranskalainen huiluopettaja tajusi 'miksi soitat, niin kuin soitat'!

Hanna soittaa mielellään paljon uutta musiikkia ja keikkailee esim. Avantissa, Tapiola Sinfonietassa ja RSO:ssa. Viime kesänä hän soitti mm. Viitasaaren uuden musiikin festivaaleilla, Avantin Suvisoitossa ja Crusell-viikoilla Uudessakaupungissa.

Vakiokumppani soittokeikoilla on virolainen Lily-Marlene Puusepp, harpisti. Hän tulee Ateneumin luentokonserttiinkin soittamaan alttohuilulle ja harpulle sävellettyä

Emmi-Maria Husu kokeili bassohuilua, jonka ääni tuntuu vatsan pohjassa!

teosta. Kokoonpanolle on myös tilattu teoksia, mm. Matthew Whittallilta, Riikka Talvitieltä ja Tim Pageltä. Myös Sampo Haapamäki on säveltänyt Hannalle huilu-piano teoksen.

Hyvillä huilisteilla tuntuu olevan pianistin pohjakoulutusta. "Halusin jo lapsena soittaa pianoa, mutta en

kuitenkaan heti saanut sitä. Hieman yli kolmen vuoden piano-opintojen jälkeen suoritin noin 17-vuotiaana 3/3-tutkinnon. Säestän oppilaita paljon – paitsi jos säestykset ovat liian hankalia – koska haluan, että he kuulevat myös kappaleen soinnut ja hahmottavat kokonaisuuden."

Hanna opettaa musiikkiopisto Avoniassa Espoossa ja Käpylässä. Hän on ehtinyt tehdä sitä 15-vuotiaasta, Imatralta lähtien. Käpylässä hän ohjaa toista vuotta opiston pitemmällä olevia oppilaita.

Mikä on tärkeintä, mitä haluat opettaa oppilaille?

"Käpylän oppilaat ovat jo hyvin peruskoulutettuja. Heidän kanssaan mietin, mitkä puolet soittamisessa kaipaavat vahvistusta, ja pyrin ottamaan huomioon kunkin oppilaan erityislaadun. Oppilaan persoonallisuus, motivaatio ja edellytykset määrittävät myös tavoitteita."

"Espoossa kaikki oppilaat eivät ole yhtä pitkällä kuin Käpylän oppilaat. Pyrin saamaan heille aikaan hyvän soitinsuhteen. Toivon, että he oppivat miten soitinta on kiva soittaa, miten luoda suhde kappaleeseen ja löytää sen karakterit, että musiikki heräisi eloon. Haluan opettaa kuulemaan asioita, huilun ääntä, sointivärejä, tunnelmia; musiikin henkeä. Kuuntelemisen ja tuntemisen kykyä."

bassohuilu
alttohuilu
huilu
piccolo

Pianistin uralle - Emma Teronen

Emma on ollut esillä jo useammassa Kapulassa, aina syystä. Viime keväänä Emma pääsi Sibelius-Akatemiaan opiskelemaan pianon soittoa. Kyselin kuulumisia sekä kesän pianokilpailuista Italiassa että uusista opinnoista.

Musica in laguna -festivaali
Emma on osallistunut Chioggian pikkukaupungissa ("kalastajakylä") järjestettävään festivaaliin jo kolmena kesänä. Festivaaliin liittyy konsertteja ja kursseja muusikoille pitkin heinäkuuta.

"Pianistien kilpailu on oikeastaan kurssi ja kilpailu. Siellä opettavat mm. Konstantin Bogino, jonka kursseilla olen ennenkin ollut, sekä Kata Nummi, entinen opettajani", kertoo Emma. Kilpailun osallistujat saavat siis sekä ohjausta että kilpailla, ja mikä hienointa: kaikki orkesterikilpailuun osallistuvat pääsevät harjoittelemaan orkesterin kanssa kahdesti, vaikka eivät finaaliin asti pääsisikään. Harvinaista herkkua kaikille pianisteille!

Emman yli 17-vuotiaiden sarjassa oli 12 soittajaa. "Soolokilpailusta karsittiin soittajat konserttojen soittoon, ja koska sijoituin siinä jaetulle kolmannelle sijalle, pääsin soittamaan orkesterin kanssa Rachmaninovin 2. pianokonserton I ja II osan. Vuonna 2007 soitin orkesterin kanssa Griegin

pianokonserttoa", kertoo Emma. Paikallinen Chioggian kaupungin harrastajapohjainen, pienehkö orkesteri selvisi Emman mukaan hyvin tehtävistään.

"Se on tosi kiva festivaali, koska siellä saa harjoitusta orkesterin kanssa soittamisesta. Paikka on noin tunnin päässä Venetsiasta, ehdin sinne kerran käymään. Kalastajakylän asukkaat tulivat kuuntelemaan konsertteja, lähellä on Sottomarina-lomakaupunki, jonne voi mennä harjoitusten välillä rentoutumaan rannalle. Ruoka oli sikahyvää!" kuvailee Emma.

Mukava ympäristö auttoi vähän stressin lievittämisessä. "Olihan sekin elementti tietysti siinä mukana. Eka kerralla vuonna 2006 oli järkyttävän jännää soittaa orkesterin kanssa, harjoituksissakin. Menin ihan lukkoon, kun jännitti niin paljon." - Harjoitus auttoi siinäkin asiassa.

Sibelius-Akatemia
Nyt Emma opiskelee Sibelius-Akatemiassa Eero Heinosen johdolla. "On se ollut suuri harppaus entiseen. Aiemmin harjoittelin niin epäsäännöllisesti, yritän nyt päästä jotenkin kiinni rutiineihin."

Oppitunnit Heinosella ovat kuulemma erilaisia kuin ennen. "Jo se, että on miesopettaja, on erilaista. Opiskelu on paljon vaativampaa, tuntuu kuin olisi koko ajan mestarikurssilla. Hän vaatii tosi paljon soinnilta. Olen saanut läksyksi paljon asteikkoja, ja

soitan niitä eri tavalla kuin ennen: oikeat äänet ja sormet eivät riitä, nyt opettelen, miten ääni kulkee ja tarkkailen joka äänen sointia”, kuvailee Emma.

Akatemian seinällä on lista, josta voi poimia kumppaneita kamarimusiikkiin.

” Olen jo kasannut pianotrion sellistin ja viulistin kanssa. Aiomme soittaa Shostakovitsin toista pianotrioa. Viulistin kanssa olemme soittaneet Beethovenin Kevätsonaattia. Se on ihana.”

Sibelius-Akatemiassa aloitti tänä syksynä yhdeksän uutta pianistia, ja tietty kilpailutunnelma on kuulemma olemassa.

” Tuntuu siltä, että olen oikeassa paikassa. Jotenkin tämä on nyt vakavaa, oikeata soittamista. Pitää ottaa itseään niskasta kiinni, herätä aikaisin... Harjoittelen 3-4 tuntia päivässä - vähintään kaksi - ja pidän yhden välipäivän, opettajan ehdotuksesta. Suunnittelen tekeväni B-kurssin ja muut musiikin kandidaatin opinnot suositellussa kolmessa vuodessa, ja sitten jatkan A-kurssiin ja maisterin tutkintoon. Toivon tietysti, että minusta tulee konserttipianisti.”

Onnea ja menestystä opinnoille jatkossakin!

Emma Teronen solistina konsertissa Italian Chioggiassa.
Kuva: Olli Havu.

TAPAHTUMAKALENTERI

www.kmo.fi Tapahtumakalenteri sisältää tuoreimmat tiedot tapahtumista

ti 9.9.	klo 19 Koskelan kirkko Suzukikonsertti	to 20.11.	klo 19 Koskelan kirkko Puhallinmatinea
ti 16.9.	klo 19 Koskelan kirkko Syksyn värejä selloilla	pe-su 21.-23.11.	Mauno Järvelän näppärikurssi (Käpylän pk)
ke 17.9.	klo 19 Koskelan kirkko Pianistien konsertti	su 23.11.	klo 14 Käpylän peruskoulu Näppärikurssin loppukonsertti
su 28.9.	klo 12 Puistolan kirkko (Tenavat. 4) Virtuosoosi ja viulu, Juho Valtonen (viulu) ja Heini Lehto (piano) esiint.	ke 26.11.	klo 18 ja 19 Koskelan kirkko Pianoilta, Lisa Pälikön ja Pirjo Pesolan oppilaat esiintyvät
ke 1.10.	klo 19 Koskelan kirkko Raunon iltasoitto	pe 28.11.	klo 18.30 Koskelan kirkko Laulajien matinea, Sinikka Alstelan oppilaat esiintyvät
ti 7.10.	klo 19 Koskelan kirkko Suzukiviulujen konsertti	pe-la 28.-29.11.	Lumikuningatar-projektin sävellystyöpajat III
to 9.10.	klo 19 Koskelan kirkko Pianistien konsertti	la 29.11.	pe klo 16.30-19.30, la 11-14 klo 12 Koskelan kirkko Musiikkia pianolla
syysloma su 19.10.	ke-pe 15.-17.10. klo 15.00 Kulttuuritalo Shinichi Suzukin 110- vuotiskonsertti		Heini Lehdon ja Maija Helveen oppilaat esiintyvät
pe-la 24.-25.10.	Lumikuningatar-projektin sävellystyöpajat I	ke 3.12.	klo 19 Koskelan kirkko Merin iltasoitto
ke 29.10.	pe klo 16.30-19.30, la 11-14 klo 19 Koskelan kirkko Alfredin iltasoitto	to 4.12.	klo 19 Koskelan kirkko Puhallinten tasokonsertti
ti 4.11.	klo 19 Koskelan kirkko Suzukikonsertti	ti 9.12.	klo 19 Koskelan kirkko Suzukiviulujen konsertti
ke 5.11.	klo 19 Koskelan kirkko Marrasmatinea, Anu Ekholmin piano-oppilaat esiintyvät	ke 10.12.	klo 19 Koskelan kirkko Jouluinen iltasoitto, Anu Ekholmin piano-oppilaat esiintyvät
to 6.11.	klo 19 Koskelan kirkko Eläimellinen iltasoitto	to 11.12.	klo 19 Koskelan kirkko Pianistien konsertti
to 6.11.	klo 19 Ranskalainen sali Huilumatinea, Aija Lehtosen oppilaat esiintyvät	to 11.12.	klo 18.30 Ranskalainen sali Huilistien soittajaiset Marja-Leena Mäkilän oppilaat esiintyvät
pe-la 7.-8.11.	Lumikuningatar-projektin sävellystyöpajat II	la 13.12.	klo 15 Koskelan kirkko Pianomatinea, Marketta Wiklan oppilaat esiintyvät
ke 12.11.	pe klo 16.30-19.30, la 11-14 klo 19 Koskelan kirkko Pianistien konsertti	su 14.12.	klo 18.00 Koskelan kirkko Orkesterin joulukonsertti
to 13.11.	klo 18.30 Ranskalainen sali Huilistien soittajaiset Marja-Leena Mäkilän oppilaat esiintyvät	ma 15.12.	klo 18.15 Ranskalainen sali Kitarasoittajaiset, Raimo Päiväläisen oppilaat esiintyvät
ti 18.11.	klo 19 Koskelan kirkko Sellistien kaamoskonsertti	ti 16.12.	klo 19 Ranskalainen sali Kitaristien joulusoitto Georgij Putilinin oppilaat esiint.
ke 19.11.	klo 18.00 Koskelan kirkko Syysoitto, Merja Somiskan piano-oppilaat esiintyvät	ke 17.12.	klo 19 Koskelan kirkko JOULUKONSERTTI

Käpylän musiikkiopisto